

دفاع پولس از رسالت خود

¹اَما من خود، پولس، که چون در میان شما حاضر بودم، فروتن بودم، لیکن وقتی که غایب هستم، با شما جسارت می‌کنم، از شما به حلم و رأفت مسیح استدعا دارم ²و التماس می‌کنم که چون حاضر شوم، جسارت نکنم بدان اعتمادی که گمان می‌برم که جرأت خواهم کرد با آنانی که می‌پندارند که ما به طریق جسم رفتار می‌کنیم. ³زیرا هرچند در جسم رفتار می‌کنیم، ولی به قانون جسمی جنگ نمی‌نماییم. ⁴زیرا اسلحه جنگ ما جسمانی نیست بلکه نزد خدا قادر است برای انهدام قلعه‌ها، ⁵که خیالات و هر بلندی را که خود را به خلاف معرفت خدا میافرازد، به زیر می‌افکنیم و هر فکری را به اطاعت مسیح اسیر می‌سازیم، ⁶و مستعد هستیم که از هر معصیت انتقام جوییم وقتی که اطاعت شما کامل شود.

⁷آیا به صورت ظاهری نظر می‌کنید؟ اگر کسی بر خود اعتماد دارد که از آن مسیح است، این را نیز از خود بداند که چنانکه او از آن مسیح است، ما نیز همچنان از آن مسیح هستیم. ⁸زیرا هرچند زیاده هم فخر بکنم دربارهٔ اقتدار خود که خداوند آن را برای بنا نه برای خرابی شما به ما داده است، خجل نخواهم شد، ⁹که مبدا معلوم شود که شما را به رساله‌ها می‌ترسانم.

¹⁰زیرا می‌گویند، رساله‌های او گران و زورآور است، لیکن حضور جسمی او ضعیف و سخنش حقیر. ¹¹چنین شخص بداند که چنانکه در کلام به رساله‌ها در غیاب هستیم، همچنین نیز در فعل در حضور خواهیم بود. ¹²زیرا جرأت نداریم که خود را از کسانی که خویشان را مدح می‌کنند بشماریم، یا خود را با ایشان مقابله نماییم؛ بلکه ایشان چون خود را با خود می‌پیمایند و خود را به خود مقابله می‌نمایند، دانا نیستند. ¹³اَما ما زیاده از اندازه فخر نمی‌کنیم، بلکه بحسب اندازه آن قانونی که خدا برای ما پیمود، و آن اندازه‌ای است که به شما نیز می‌رسد. ¹⁴زیرا از حد خود تجاوز نمی‌کنیم که گویا به شما نرسیده باشیم، چونکه در انجیل مسیح به شما هم رسیده‌ایم. ¹⁵و از اندازه خود نگذشته در محتتهای دیگران فخر نمی‌نماییم، ولی امید داریم که چون ایمان شما افزون شود، در میان شما بحسب قانون خود بغایت افزوده خواهیم شد. ¹⁶تا اینکه در مکانهای دورتر از شما هم

¹Now I Paul myself beseech you by the meekness and gentleness of Christ, who in presence am base among you, but being absent am bold toward you: ²But I beseech you, that I may not be bold when I am present with that confidence, wherewith I think to be bold against some, which think of us as if we walked according to the flesh. ³For though we walk in the flesh, we do not war after the flesh: ⁴(For the weapons of our warfare are not carnal, but mighty through God to the pulling down of strong holds;) ⁵Casting down imaginations, and every high thing that exalteth itself against the knowledge of God, and bringing into captivity every thought to the obedience of Christ; ⁶And having in a readiness to revenge all disobedience, when your obedience is fulfilled. ⁷Do ye look on things after the outward appearance? If any man trust to himself that he is Christ's, let him of himself think this again, that, as he is Christ's, even so are we Christ's. ⁸For though I should boast somewhat more of our authority, which the Lord hath given us for edification, and not for your destruction, I should not be ashamed: ⁹That I may not seem as if I would terrify you by letters. ¹⁰For his letters, say they, are weighty and powerful; but his bodily presence is weak, and his speech contemptible. ¹¹Let such an one think this, that, such as we are in word by letters when we are absent, such will we be also in deed when we are present. ¹²For we dare not make ourselves of the number, or compare ourselves with some that commend themselves: but they measuring themselves by themselves, and

comparing themselves among themselves, are not wise.¹³ But we will not boast of things without our measure, but according to the measure of the rule which God hath distributed to us, a measure to reach even unto you.¹⁴ For we stretch not ourselves beyond our measure, as though we reached not unto you: for we are come as far as to you also in preaching the gospel of Christ:¹⁵ Not boasting of things without our measure, that is, of other men's labours; but having hope, when your faith is increased, that we shall be enlarged by you according to our rule abundantly,¹⁶ To preach the gospel in the regions beyond you, and not to boast in another man's line of things made ready to our hand.¹⁷ But he that glorieth, let him glory in the Lord.¹⁸ For not he that commendeth himself is approved, but whom the Lord commendeth.

بشارت دهیم و در امور مهیا شده به قانون دیگران
فخر نکنیم.¹⁷ اما هرکه فخر نماید، به خداوند فخر
بنماید.¹⁸ زیرا نه آنکه خود را مدح کند مقبول افتد بلکه
آن را که خداوند مدح نماید.